

Διάλογος: Γράμμα Γιώργου

ΑΘΗΝΑ, 8/11/93

Αγαπητοί φίλοι,

Αν και συμφωνώ με την κριτική σας στον ελληνικό εθνικισμό ("Η εφεύρεση και κατασκευή των εθνών από τα Κράτη" σελ. 19 του "Τραίνου νο. 1 και 3"), θα περιοριστώ εδώ να επισημάνω τα σημεία μέγιστης διαφωνίας μεταξύ μας:

1. Ξεκινάτε την ανάλυση σας χρησιμοποιώντας την έννοια της "ταυτότητας" (Κυπριακή ταυτότητα) σαν ο Κυπριακός λαός να αποτελούσε μια ομοιογενή ενότητα με μια μοναδική ταυτότητα, ένα μοναδικό εαυτό. Ελληνόφωνοι και τουρκόφωνοι, χριστιανοί και μουσουλμάνοι είναι διαφορετικοί. Άρα "κυπριακή συνείδηση" δεν υπάρχει. Ήταν τα αγγλικά η δεύτερη γλώσσα των αγροτών και εργατών ή των μεσαίων και ανώτερων στρωμάτων; Μάλλον το δεύτερο. Άρα ο "Κυπριακός κοσμοπολιτισμός" δεν είναι χαρακτηριστικό όλων των κατοίκων του νησιού σας.

2. Όταν μιλάτε για αυτονομιστικά ethnic κινήματα (αναφερόμενοι μάλιστα στην περίπτωση του "εμφυλίου" στη Γιουγκοσλαβία) που πάνε πίσω στα αντιεξουσιαστικά ρεύματα της δεκαετίας του '60, βρισκόσαστε τελείως εκτός ιστορικής πραγματικότητας (βλ. το αγγλικό κείμενο μας για τη Μακεδονία και τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία).

3. Η καθαρά πολιτιστική άποψη για την αυτονομία σας οδηγεί αναπόφευκτα σε καθαρά πολιτικές απόψεις ("διζωνική ομοσπονδία, αυτοδιοίκηση κοινοτήτων - όχι μόνο εθνικών", λέτε). Αυτή η πολιτική άποψη δεν μπορεί να σημαίνει τίποτ' άλλο από "ανεξάρτητο" εθνικό Κυπριακό κράτος, "ανεξάρτητο δημοκρατικό ομοσπονδιακό κράτος. Δε νομίζω κάποιες πολιτικές αστικές δυνάμεις στην Κύπρο να διαφωνούν. Και γιατί να διαφωνούν. Κανένα πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να αυτονομηθεί πλήρως από την κοινωνία μέσα από την οποία πηγάζει. Ό,τι είναι η Κυπριακή κοινωνία θ' αντανakλάται και στην ομοσπονδιακή, πολιτική μορφή της. Θα είναι δηλαδή η ομοσπονδία αντανakλάση και συντήρηση της κοινωνικής ιεραρχίας.

4. Είναι προφανές ό,τι μ' όλα αυτά θέλω ν' αναφερθώ στην πλήρη έλλειψη ταξικής ανάλυσης από τα κείμενα σας. Θέλετε να είστε πολίτες των μεταμοντέρνων, πλουραλιστικών, ομοσπονδιακών πολιτειών του σύγχρονου οικονομικού καπιταλισμού. Δεν μπορώ να διακρίνω τίποτα το ριζοσπαστικό σ' αυτό. Ακριβώς εκεί κατευθύνεται το σύστημα - ή τουλάχιστον, εκεί θέλει να κατευθυνθεί.

5. Μόνη δυνατότητα απελευθέρωσης, βλέπω στην πιθανότητα δημιουργίας ενός κινήματος που να στρέφεται ενάντια στην προλεταριακή συνθήκη. Αν κάτι μ' ενοχλεί στον εθνικισμό (ελληνικό, τούρκικο ή κυπριακό) είναι η δυνατότητα που έχει να διασπά τους προλετάρους, να τους κάνει να βλέπουν αυτά που τους χωρίζουν και όχι αυτά που τους ενώνουν. Σαν προλετάριος, δεν έχω περιθώρια επιλογής: η με τους Έλληνες "συμπατριώτες" μου, δηλαδή αναπόφευκτα με το Ελληνικό κράτος, ή με τους Έλληνες, Τούρκους, Κύπριους προλετάρους. Ξεκάθαρα, ποια είναι η δική σας επιλογή;

Χαιρετισμούς

Γιώργος

Υ.Γ. Η επιστολή του Γιώργου ήρθε μαζί με μια εκτενέστερη επιστολή - πρόταση συζήτησης της ομάδας "παιδιά της Γαλαρίας". Δημοσιεύεται προς το παρόν μόνο η πιο πάνω επιστολή ακριβώς γιατί

είναι επικριτική. Το γράμμα της ομάδας προσφέρει μια καλή βάση για διάλογο και ελπίζουμε να δημοσιευτεί μαζί με την απάντηση σχόλιο της ομάδας του Τραίνου όταν καρποφορήσει ο διάλογος σε μια πρόταση σ' αναλυτικό πλαίσιο. Το αφιέρωμα σε αυτό το τεύχος για την Ανατολική Μεσόγειο είναι μέρος του Διαλόγου.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 11](#), [Δεκαετία 1990-1999](#), [1994](#), [Λεμεσός](#), [Κυπριακή Συνείδηση](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_11:dialogos1

Last update: **2020/08/30 09:28**

